

23 422 (R 1486)**Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen inzake de toepassing van het beginsel ne bis in idem; Brussel, 25 mei 1987****Nr. 1**

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 29 september 1993. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens één van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen of van Aruba te kennen worden gegeven uiterlijk op 29 oktober 1993.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 8 september 1993

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 25 mei 1987 te Brussel tot stand gekomen Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen inzake de toepassing van het beginsel ne bis in idem (Trb. 1987, 167)².

Een toelichtende nota bij het verdrag treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van de Nederlandse Antillen en van Aruba is verzocht hogergenoemde stukken op 29 september 1993 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba.

De Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen en van Aruba zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans

¹ Art. 91, (1), add. art. XXI, GW; Art. 61, (3), G.W. 1972, en Art. 24 Statuut.

² Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

TOELICHTENDE NOTA

Tijdens het Nederlandse en Britse voorzitterschap van de Europese Gemeenschappen in het jaar 1986 werden de onderhandelingen gevoerd, welke in mei 1987, onder Belgisch EG-voorzitterschap, hebben geleid tot de totstandkoming van de Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen inzake de toepassing van het beginsel ne bis in idem; Brussel, 25 mei 1987 (Trb. 1987, 167). De regering is altijd groot voorstander geweest van de totstandkoming van dit verdrag, maar toen bij de ondertekening in 1987 bleek dat de Bondsrepubliek Duitsland, Griekenland, Spanje en Ierland afzagen van ondertekening, was dit aanleiding de voorbereiding tot goedkeuring voorlopig niet ter hand te nemen.

In dezelfde tijd en daarna werden in Schengenverband onderhandelingen gevoerd over de in verband met de afschaffing van de personencontrole aan de gemeenschappelijke grenzen te intensiveren strafrechtelijke samenwerking. In het kader van die onderhandelingen heeft de regering, in het bijzonder met het oog op de Bondsrepubliek Duitsland, er op aangedrongen de materiële bepalingen van het onderhavige verdrag over te nemen in de op 19 juni 1990 te Schengen totstandgekomen Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de Staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen (Trb. 1990, 145), voortaan aan te duiden als: de Uitvoeringsovereenkomst. Zulks is ook geschied: verwezen zij naar de artikelen 54 tot en met 58 van de Uitvoeringsovereenkomst.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt, omdat het uitsluitend opmerkingen van redactionele aard bevat (artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

Een en ander betekent dat, na de inwerkingtreding van de Uitvoeringsovereenkomst en van de inmiddels met Italië, Spanje, Portugal en Griekenland gesloten verdragen tot toetreding tot de Uitvoeringsovereenkomst (Trb. 1991, 27, 1992, 49, 1992, 51, en 1993, 18), de regeling als neergelegd in het onderhavige verdrag tussen 9 van de 12 EG Lid-Staten van kracht zal zijn.

De regering wenst een zo wijd mogelijke verspreiding van de internationale erkenning van de toepassing van het ne bis in idem beginsel en meent, gelet op de bestaande interpretatieverschillen betreffende artikel 8 A van het EEG Verdrag (artikel 7 A EG-verdrag zoals gewijzigd bij het Verdrag van Maastricht), waardoor een verdere uitbreiding van het aantal Lid-Staten dat tot de Uitvoeringsovereenkomst van Schengen zal toetreden niet snel verwacht mag worden, er goed aan te doen ook partij te worden bij het onderhavige verdrag. Inmiddels zijn Denemarken, Frankrijk en Italië partij bij het onderhavige verdrag en is de Bondsrepubliek Duitsland tot ondertekening ervan overgegaan.

Aangezien de materiële bepalingen van het onderhavige verdrag uitvoerig zijn toegelicht en besproken in het kader van de goedkeuring van de Uitvoeringsovereenkomst, meent de regering voor de toelichting te kunnen volstaan met verwijzing naar de kamerstukken II, 1990/92, 22 140, nr. 3, blz. 33; nr. 12, blz. 30, 36 en 66; en nr. 14, blz. 17). Voor de goede orde zij nog vermeld, dat ook voor de toepassing van het onderhavige verdrag, meer in het bijzonder artikel 4, geldt dat voor Nederland en de Nederlandse Antillen en Ministeries van Justitie zullen fungeren als centrale instantie van wie verzoeken om inlichtingen uitgaan en tot wie verzoeken kunnen worden gericht. De Arubaanse regering beraadt zich nog op dit punt. De krachtens het derde lid van artikel 4 af

te leggen verklaring zal derhalve luiden: «het Koninkrijk der Nederlanden wijst aan als autoriteiten die bevoegd zijn de in artikel 4 bedoelde verzoeken te ontvangen:

- voor Nederland: het Ministerie van Justitie te 's-Gravenhage,
- voor de Nederlandse Antillen: het Ministerie van Justitie te Willemstad, Curaçao.»

Ten behoeve van Aruba zal een soortgelijke verklaring worden afgelegd met betrekking tot de aanwijzing van de bedoelde autoriteit.

Er zal geen verklaring als bedoeld in artikel 2, eerste lid, worden afgelegd. De tekst van de door Frankrijk, Italië en Denemarken afgelegde verklaringen voegen wij ter informatie bij.¹

Wel bestaat het voornemen een verklaring overeenkomstig artikel 6, derde lid, af te leggen, opdat reeds voordat alle twaalf Lid-Staten zich aan het verdrag hebben gebonden en het verdrag in werking kan treden, de regeling kan worden toegepast met die Lid-Staten die zich reeds wel eraan hebben gebonden. Denemarken, Frankrijk en Italië hebben ook een dergelijke verklaring afgelegd.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans

¹ Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.